

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af tredie Behandling af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret fra 1. April 1937 til 31. Marts 1938.

Forhandlingen genoptoges.

Brorsen: Storpolitisk Generaldebat tror jeg det er, man kalder den Diskussion, vi fører her i Dag. Det gør naturligvis ikke saa meget med Navnet, men jeg vilde egentlig finde det mere stemmende med Forholdene i det hele, om man kaldte det en ganske almindelig politisk Drøftelse ved Slutningen af Rigsdagssamlingen, ligesom vi jo har det, naar vi begynder vort Arbejde herinde i Oktober Maaned. Det er ganske naturligt, at vi baade ved Begyndelsen og Slutningen af Rigsdagssamlingen faar Lejlighed til at fremsætte nogle mere almindelige politiske Betragtninger. I Begyndelsen af Rigsdagssamlingen er det gerne Sommerens Foreteelser og det, Statsministeren har sagt i sin Programtale, der danner Grundlaget for Forhandlingen her i Tinget. Ved Rigsdagssamlingens Slutning er det naturligt, at man kaster et Blik tilbage over den Rigsdagssamling, der er forløbet.

Jeg for mit Vedkommende skal ikke følge det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch's Eksempel og opregne en Mængde Love, der er behandlet i den forløbne Rigsdagssamling. Det var jo ondt og godt imellem hinanden, der blev nævnt af det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, ogsaa en hel Del Love, som Oppositionen har været med til at vedtage. Jeg synes, det er mere naturligt, at man forsøger i alt Fald at give nogle karakteristiske Træk af den Rigsdagssamling, der er forløbet.

Jeg vil da for det første sige, at Arbejdet i denne Rigsdagssamling har været overkommeligt, naar jeg lige undtager de sidste 3 Uger, for da har det været lidt haardt, for mange i alt Fald. Hvis man, og det skulde vi jo gerne, skulde følge med i alt, hvad der foregik, paa et Tidspunkt, hvor det regner ned med Betænkninger og Ændringsforslag og vi holder Møder baade Formiddag og Eftermiddag og undertiden Aftenen med, saa vilde det have sine store Vanskeligheder, og jeg vil i denne Forbindelse gøre opmærksom paa den Betydning, det har, at de mange interesserede Mænd og Kvinder, der sidder ude omkring, vore Vælgere, er i Stand til saa nogenlunde at følge med i det Arbejde, der foregaar her paa Rigsdagen, og de maa nødvendigvis i en Situation som den, vi har haft i den sidste Tid, give fuldstændig

op. Det er komplet umuligt for dem at hitte Rede i, hvad det er, der bliver gennemført herinde.

Jeg vil endvidere sige, at man forbavses over, at det skal være nødvendigt fremdeles hvert Aar at gennemføre saa stort et Antal Love, som der bliver gennemført paa den danske Rigsdag. Dette med de mange Lovforslag afhænger naturligvis i mange Tilfælde af den enkelte Fagminister, derom er der ikke Tvivl, og i den Henseende er der stor Forskel. Der er, forekommer det mig, enkelte Ministre, der holder sig lovligt meget inde i deres Lønkammer, som man sjældent ser, og med Hensyn til hvem man maaske egentlig kunde ønske, at de over for den Administration, de er sat til at varetage, kunde være noget mere aktive. Men paa den anden Side har vi ogsaa enkelte Ministre, som godt kunde tage det en lille Smule med Ro.

Som Eksempel paa de sidste vil jeg nævne den højtærede Justitsminister. Baade i denne og den forrige Rigsdagssamling er fremsat Lovforslag af den paagældende Minister, som jeg synes uden Skade kunde være holdt tilbage. Men netop denne højtærede Minister, som jo har mange udmærkede Egenskaber, derom er vi alle enige, er jo et uroligt Gemyt — det kan vi nok være enige om —, og vi har vist alle sammen det Indtryk, at der bestandig skal ske noget der, hvor han kommer hen. Jeg tror, som sagt, det vilde være rart, om han tog det en lille Smule mere med Ro. Jeg skal eksempelvis nævne den højtærede Ministers Forslag til Lov om Appelret. Det har vi jo i frisk Erindring. Dette Forslag har været grundigt behandlet her i Tinget. Jeg vil blot i al Almindelighed sige, at man skal være forsigtig, ikke mindst paa et Omraade som det, der er Tale om her, med i det uendelige at reformere paa vort Retsvæsen, og hvad dette Lovforslag angaar, saa er der ingen Tvivl om, at der ikke i den store Befolkning er nogen særlig Trang til en saadan Lovgivning. Nu ser jeg, at Lovforslaget er blevet standset i Landstinget, saa det bliver altsaa ikke til Lov i denne Samling, men der er Sandsynlighed for, at det kommer frem i næste Samling.

Følgen af et saadant Lovforslags Vedtagelse er en ny Instans, Forøgelse af Maskineriet, Forøgelse af Antallet af Tjenestemænd, og det er jo et karakteristisk Træk for det nuværende Styre, at der ikke gaar et Aar, uden at der fordres et meget betydeligt Antal Tjenestemænd. Man kan i og for sig ogsaa godt forstaa, at der efter hele den Lovgivning, vi er inde i, skal mange Mennesker til at præstere det Arbejde, der